

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Polletna naročnina L. 2.000

Letna naročnina L. 4.000

Letna inozemstvo L. 5.000

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXVI. - Štev. 4 (1286)

Gorica - četrtek, 24. januarja 1974 - Trst

Posamezna številka L. 100

Kdo je napreden?

Kot v vseh časih, se tudi danes na svetu dogajajo čudne stvari; vsak dan slišimo o nerazumljivih in nesmiselnih dogodkih. Pa pravimo: »Eh, čuden je ta svet...« in živimo naprej.

Le kaj si lahko mislimo, ko sledimo sedanjim dogodkom na Bližnjem vzhodu. Slišimo, kako krepko podporo dajejo napredne sile v svetu arabskim šejkom, kraljem in tiranom. Kolikor vemo, so ti med najbolj nazadnjaškimi vladarji, kar jih je danes na svetu; polni prave kapitalistične miselnosti pridno polnijo svoje račune na švicarskih bankah, malo ali nič pa ne naredijo za svoje podložnike. Medtem ko oni živijo bajno življenje v pravljicnih dvorcih sredi množice žen, ljubic in priljencev, se morajo njihovi podložniki zadovoljiti s šotori, kamelami in dateljni. Te vladarje podpirajo »napredne« sile v svetu (ki sicer take vladarje, če jim niso naklonjeni, takoj etiketirajo kot imperialistično-fašistične-nazadnjaške elemente). Po drugi strani pa ZDA nudijo vso pomoč Izraelu, ki je izrazito socialistično urejena država. Če ni to čudno in nerazumljivo!

Nerazumljiv nam ob tem postane pomen toliko uporabljen in zlorabljen besede: napreden. Napreden bi moral biti tisti, ki gleda naprej, ki predstavlja novost, revolucijo, tisti, ki se upira ustaljenemu redu in oblastem.

Poglejmo, kako je pri nas z naprednimi silami. Med Slovenci pravijo o sebi, da so napredni (lastna hvala...) tisti, ki so v levičarskih strankah. Toda, kako morejo biti še napredne sile, ki že skoraj 30 let gospodujejo nad našim narodom. Po tolikih letih vladanja je še vsak režim degeneriral. Korupcija, koristarstvo, poplavitve ideoloških osnov gibanja se vedno pojavijo. In vsi lahko opazimo te pojave v Sloveniji; še bolj pa jih imamo pred očmi tu v zamejstvu. Že vsa leta po vojni si lastijo oblast nad Slovenci v zamejstvu SKGZ in podobne levičarske organizacije. Zaradi denarne in moralne podpore, ki prihaja iz Jugoslavije, predstavljajo organizem, ki velja za najbolj reprezentativno stvarnost med Slovenci v Italiji.

Toda z denarjem je iz Jugoslavije prišla med levičarske zamejce tudi korupcija; pa tudi poplavitve tistih idej, zaradi katerih so pred desetletji veljali za napredne.

Levičarji so zašli na mrtvo stezo, ki neizogibno pelje proti vedno večji degeneraciji. Da vzdržujejo svoj aparat, so potrebne vedno večje vsote denarja; vedno več ljudi je treba, da opravlja delo, za katero je bilo prej dovolj le nekaj idealistov. Da ohranjajo svojo zunanjo moč, pa morajo blatiti ali ignorirati opozicijo.

NAPREDNOST KRŠČANSKIH SIL

To hoče med nami predstavljati mladi katoliški rod, ki je zavrzel vso negativno navlako, ki je prejšnji predvojni rod privedla do propada. Vsa ta povojna leta so služila za proces očiščenja in iskanja novih gledanj v krščanskem nazoru. Danes lahko rečemo, da so slovenski kristjani dovolj osveščeni in vedo, kakšno je njihovo mesto v družbi. Kristjani so spoznali, da je strankarstvo zaradi strankarstva nemoralno, da je samo nesebično delo tisto, ki človeka osvobaja, da mora med ljudmi vladati ljubezen in medsebojno spoštovanje.

Kaj niso te ideje napredne? Kar so komunisti pred tridesetimi in več leti pridigali, je že staro; zdaj predstavljajo naprednost krščanske ideje. Torej predstavljajo v Sloveniji napredne sile mlade krščanske skupine; in tudi v zamejstvu smo danes katoličani napredne sile. Jugoslavija nas ignorira; Italija rada pozabi na nas; podpora za svoje delo skoraj nimamo, če pomislimo na količino denarja, ki kroži med levičarji.

In vendar delamo, veliko delamo, na kulturnem in vzgojnem področju. Sad tega dela je morda skrit, ne takoj opazen. Obstaja namreč predvsem v krepitvi naprednih idej v nas; te pa bodo neizbežno prišle na dan, ko bodo časi zreli. Se vedno se je v zgodovini tako zgodilo.

b—n

Sovjetska tragikomedija s petrolejem

Velik poraz za Sovjete in svetovni komunizem pomeni zaokretnitev krize na Bližnjem vzhodu. Sovjeti so naščuvali Arabce v napad na Izraelce. Računali so, da bodo Arabci postali popolnoma odvisni od njih vojaške pomoči in da se bodo tako dokončno vsidrili v arabskem svetu ter obkrožili Evropo z juga. Z zahodno Evropo so imeli dolgoročne načrte o postopnem gospodarskem zblizjevanju, kajti njih gospodarstvo je močno pregreto. Pri tem so SZ šle na roko zlasti nekatere socialistične zahodnoevropske vlade, zahodnonemška, holandska, danska, švedska in pri tem žele poklone vsega sveta, češ da se trudijo za mir in ublažitev svetovne napetosti.

Toda gospodarske dobave Sovjetski zvezi so šle na račun služkov delavcev, povečane draginje in postopnega odmika od Združenih

držav Sev. Amerike, katerim se ima zahodna Evropa zahvaliti za svoj povojni gospodarski vzpon. Pa tudi ZDA so bile prisiljene k poceni dobavam Sovjetski zvezi, če so hotele ustaviti krvavenje v Vietnamu, čigar glavni pobudnik in dobavitelj orožja je bila prav Moskva.

KAM TEČE ARABSKA NAFTA?

Moskva je hotela napraviti očitno še en korak k postopnemu podrejanju zahodne Evrope. Nahuj-skala je Arabce na bojkotiranje ZDA in Evrope s petrolejem. Toda pri tem je sama padla v nastavljen past. Z njo pa tudi naivni Beograd, ki se je šel arabskega in z letalskim mostom očividno tudi sovjetskega zaveznika. Silne energetske krize v Evropi namreč ni bilo. Nastala pa je neka psihološka kriza, ki je imela za posledico nevoljo prebivalstva zahodno-

evropskih držav nad socialističnimi strankami in socialistično vladno politiko razsipanja, inflacioniranja in ne nazadnje ogromne škode na račun zblizjevanja s Sovjeti.

V to čudno petrolejsko temo je prvi posvetil londonski »Economist«, ko se je vprašal, kam vendar teče arabska nafta, kajti nakladanje nafte v arabskih pristaniščih se po bojkotu ni prav nič zmanjšalo, ampak celo povečalo kar za 30 %. In da so holandski zbiralniki do vrha polni. Se ja-snejši je bil perzijski šah na Dunaju, ko je izjavil, malo potem ko so petrolejske države zvišale ceno petroleju za 100 %, da arabski bojkot ni popolnoma nič prizadel ZDA. Dejal je tudi, da se na odprtem morju nafta preprodaja.

VELIKOPOTEZNA UKANA

Zdi se, da smo priča velikopotezne ukane, ki jo je nastavila Sovjetska zveza, a se je vanjo zaradi orientalske zvitosti Arabcev in spretnosti Zahoda sama ujela. Prizadete so bile najprej socialistične evropske vlade, ki so se zblizjevale s Sovjeti in s tem rušile zahodno obrambo pred njimi ter šibile lastno gospodarstvo in življenjsko raven prebivalstva. Po vsej Evropi je zaznati nazadovanje socialistov na volitvah.

Prizadete pa bodo končno najbolj države vzhodnoevropskega bloka zaradi povišanja cene nafte za 100 % in prizadeta bo najhuje dvomljivo »neuvrščena« Jugoslavija. Vse te države, Sovjetska zveza, njeni sateliti in Jugoslavija sami nimajo dovolj nafte in njih gospodarstvo je zelo majavo. Tako je iz Moskve in Beograda naenkrat uplahnila ljubezen do Arabcev in proti Izraelu nimajo skoraj ničesar več.

Kdo stoji za vso tragikomedijo? Prvič, Arabci, zlasti Saudska Arabija. Ti dobro vedo, da so Sovjeti nevarnejši od Izraela, kajti če Sovjeti koga dobijo v roke, ga več ne izpustijo. Drugič, mednarodne družbe, ki so se ustrašile zblizjevanje s Sovjeti za ceno gospodarskih kriz. Tretjič, nekateri politični krogi, ki bi imeli radi bolj proste roke pred judovskimi svetovnimi monopoli in pred vedno hujšim pritiskom komunističnih partij v svobodnem svetu, ki ob sovjetski podpori pritiskajo že na »zgodovinske« kompromise (številko komunističnih celic se je samo v zadnjem letu podvojilo v ZR Nemčiji).

SOVJETSKA ZADREGA

Zdi se, da smo priča potezi stotletja. Moskva mora molčati, ker je sama nastavljala past, ki so jo zviti Arabci zaprli za njo. Zato pa ponovno dreza v Vietnamu, kjer postajajo napadi Vietkonga vse številnejši.

Pričakovati je tudi povečan pritisk Sovjetov na zahodno Evropo, zlasti prek tako imenovanih nevtalnih držav. Avstrija s svojo neizpolnjeno državno pogodbo se bo njih pritisku težko izmaknila. Slovenci pa postajamo za Moskvu zaradi strateškega položaja našega ozemlja in ker živimo v treh državah, vedno bolj zanimivi. Mogoče je daljnovidni koroški deželni glavar Sima prav zato pohitel in ustanovil pri koroški deželni vladi posvetovalni in kulturni urad za koroške Slovence (prav gotovo ne brez vednosti kanclerja Kreiskega).

Božo Prevorsek

Vedno optimisti

Iz Thu Duca v Južnem Vietnamu je slovenski misijonar Andrej Majcen SDB odposlal 4. decembra 1973 pismo prijatelju v Evropo, v katerem med drugim pravi:

Naš vrhovni predstavnik Alojzij Ricceri se je na svojem potovanju okoli sveta tudi pri nas na kratko ustavil. Bilo je to 8. in 9. novembra. Zelo je bil vesel naših kandidatov, ki so mu lepo zapeli, posebno pri maši. Lepa je bila otvoritev našega semenišča v Dalatu, katere se je udeležilo veliko visokih osebnosti. Zdaj bomo imeli 80 prostorov za semeniščnike; čez par let bo to že odločno premalo, ker imamo tu precejšnje število kandidatov. Zidati hišo, veliko, preprosto, a vendar ustrezno današnjim časom, je pravi čudež. Vsem dobrotnikom smo zelo hvaležni.

Seveda, zidati stavbo notranjega krščanskega, redovniškega in duhovniškega svetišča bo menda še težje in bo treba božje milosti in veliko molitve. V Evropi, kjer se katoliška kultura krha, so vrata raznim zmotam, še posebej komunistični, na široko odprta. Seveda je tudi tukaj bolj ali manj isto; vendar igra pri nas važno vlogo še neka druga prvina, ki močno vpliva na razvoj: kulturna osnova je tukaj budistična, ali z drugo besedo, ljudstvo je po naravi krščansko; budistični vpliv je dosti močnejši kot krščanski. Če bi pri nas v Vietnamu tudi krščanstvo odpovedalo, bi si upal trditi, bi ne bili na tleh kot v Evropi, kajti vzhle vsemu bi še ostal močan moralni temelj. Je pa seveda res, da bi bili tudi komunisti bolj radikalni s svojo metlo.

Te dni tudi pri nas vsi govorijo o bencinu. V Njabe, 12 km od Sajgona, ga je zgorelo 140 milijonov litrov. Jam sem slišal neko pokanje — bilo je menda okoli 50 izstrelkov, s katerimi so uničili velik del zaloge. Silno visoki plameni so se dvigali; oblaki izgorlega bencina so kar cela dva dneva pokrivali tisti del mesta ob reki. Oblast je seveda takoj racionirala bencin; vse črpalke so zastražene; število vozil se je občutno zmanjšalo.

Govori se, da komunisti pripravljajo za po božiču veliko ofenzivo. Vidite, to je tisti »nemirni mir«, ki so ga podpisali v Parizu pred desetimi meseci. Pri vsem tem gre, bi rekel, v prvi vrsti za riž, za pokrajine, kjer pridelujejo riž. To je del, velik del ali celo odločilni del vse vojaške politike: kdor bo imel riž, bo vladal v Vietnamu.

Tu imamo sedaj lepo sončno vreme in se nekoliko laže diha. Ponoči zaprem okna, neker je ko hladno; moram paziti na zdravje, če hočem še malo »migati«. Ne počutim se posebno dobro. 16. decembra pojdem v Dalat. Potoval bom z avtobusom; v šestih urah bom tam, če radeči ne bodo kje ceste blokirali. Se nekoliko bojim, ker me »cigu-migu« na avtu zelo zdelo. Del ceste je krasen, del je prašen, da si kar rjav; del pa jamast in razrušen. »Buon viaggio«, mi bodo voščili. »Grazie, jim bom odgovarjal... Vsem voščim srečno novo leto!... Ko tole pisanje končujem, zopet slišim, kako nekje grme topovi...

Zanimivo predavanje

Preteklo sredo je v okviru SKPD »Mirko Filej« predaval v dvorani Katoliškega doma deželni svetovalec dr. Drago Štoka o pripravi na mednarodno konferenco o manjšinah, ki bo v Trstu maja letos. Predavatelj, ki je tudi eden izmed slovenskih članov pripravljalnega odbora za konferenco, je nanašal celotno problematiko v zvezi z napovedanim zborovanjem. Konferenco pripravlja tržaška pokrajina, sodelujejo pa na njej izvedenci in strokovnjaki mednarodnega slovesa. Dr. Štoka je poslušalce podrobno seznanil z nameni bodoče konference, ki pa ne sme biti le znanstveno srečanje strokovnjakov za manjšinska vprašanja, temveč mora predvsem izhajati od prisotnosti slovenske manjšine v naši deželi. Le tako bo manjšinska konferenca pozitivno opravila svoje poslanstvo in uresničila prvotni namen sklicanja.

ALEKSANDER SOLŽENICIN ODGOVARJA

Svetovno javnost še vedno razburja primer znanega ruskega pisatelja Aleksandra Solženicina, ki v svojih delih razkriva resnico o koncentracijskih taboriščih v Sovjetski zvezi v času Stalina.

Doma in po svetu je zaslovel že pred desetimi leti, ko je z dovoljenjem Hruščeva izdal delo z naslovom »En dan Ivana Denisoviča«, v katerem opisuje razmere v enem izmed takšnih taborišč. Knjiga je imela velik uspeh v sami Sovjetski zvezi, saj se je ruski človek tedaj prvič seznanil z žalostno stvarnostjo Stalinskih lagerjev, v katerih so milijoni nedolžnih ljudi trpeli in bili tudi fizično uničeni.

Za izdajo tega Solženicinovega pričevanja se je, kot rečeno, zavzel sam Hruščev, potem ko je na 22. kongresu partije razkrinkal Stalinske zločine. Bil je tedaj čas »odjuge«, ko je sovjetski človek lahko svobodneje spregovoril. Z odstranitvijo Hruščeva je bilo konec tudi notranje odjuge.

Hruščevovi nasledniki so se zaradi tega neizogibno morali spoprijeti z ruskimi intelektualci, ki zahtevajo svobodo mišljenja in kulturnega ustvarjanja sploh. Mnoge so tako prisilili k molku s procesi in obsodbami, nekatere pa proglasili za neprištevne ter jih spravili v umobolnice. Toda neuklonljivi duh ruskega človeka je v svojem iskanju osvobodajoče resnice rval naprej, kajti ni mogel mimo dejstev, ki tako v živo zadevajo bistvo človeka, njegovega dostojanstva in svobode.

»ARHIPELAG GULAG«

Tako je pisatelj Solženicin, ki je sam okusil Stalinske taborišča, zbral izpovedi 227 bivših internirancev v sovjetskih taboriščih ter jih skupno z lastnimi izkušnjami uredil v zajeto knjigo 600 strani. Ta knjiga je sedaj izšla v ruskem izvirniku v Parizu z naslovom »Arhipelag Gulag« (Gulag je kratica za začetne črke Glavnoje Upravlenje Lagerej, tj. Glavna Uprava Lagerjev).

Zaradi tega je sovjetski tisk sprožil silovite napade na Solženicina ter ga obtožuje obrekovanja in izdajstva domovine ter povezave z zahodnimi reakcionarnimi silami. Kljub težkim in lažnivim obtožbam ter pritiskom vseh vrst, da bi ga diskreditirali doma in v svetu, pa Solženicin odločno in brezkompromisno brani svoje delo in odločitev, da ga je sklenil izdati v inozemstvu.

Solženicinova knjiga opisuje torej pričevanja preživelih internirancev v sovjetskih taboriščih pod Stalinom ter njegove množične čistke v raznih obdobjih. Prvo tako množično čiščenje je Stalin izvedel v letih 1929-1930, ko je deportiral v taborišča več kot petnajst milijonov ljudi, malih kmetov (kulakov) z njihovimi ženami in otroki vred. Sledile so čistke v partiji, med intelektualci in vojsko v razdobju 1934-1939 ter čistka med ruskimi ujetniki od leta 1942 do 1946 pod obtožbo izdajstva domovine. V tem obdobju je izginilo v taboriščih nešteto pripadnikov raznih narodnosti od Ukrajincev pa do Tatarov, Kirgizov in Turkmenov, češ da so se vdinjali Nemcem.

Solženicin omenja 31 načinov mučenja deportirancev v taboriščih ter navaja zgodbe posameznih oseb. Ena teh je primer nižjega častnika Semionova. Leta 1941 se kot prostovoljec prijavil v vojsko, kjer ga Nemci ujamejo. Ko jim zbeži, ga sovjetske oblasti internirajo. Nato se spet vrne v vojsko ter si v bojih za osvoboditev Berlina pridobi odlikovanje. Ko se po končani vojni vrne domov, izve, da je bil medtem obsojen na deset let prisilnega dela ter na pet let izgnanstva. Pisatelj Solženicin se je z njim spoznal v zaporu.

To je le en primer, s kakšno lahkoto so tirali ljudi v taborišča. Takšno ali podob-

no usodo je doživelo nešteto sovjetskih državljanov brez možnosti obrambe. »Danes se o tem bojimo govoriti,« pristavlja Solženicin; »morda krivda leži v našem političnem sistemu.«

»PRAVDA« LAZE...

Solženicin odločno izpodbija napade sovjetskega tiska ter mu odgovarja, da laže in da mu pripisuje krivična podtikanja. Roman »Gulag« je napisal že leta 1967, a je sklenil ga objaviti šele potem, ko je policija avgusta lani aretirala njegovo prijateljico Voronjanskaja v Leningradu ter od nje po petih dneh zasliševanje izsilila

en izvod rokopisa. Zenska se je potem zaradi tega obesila.

»Pravda« in drugi listi ga napadajo in mu podtikajo izdajstvo domovine, toda bralcem ne povedo, o čem knjiga govori, niti kaj pomeni njen naslov: »Gulag«.

Primer pisatelja Solženicina in njegove zadnje knjige dokazuje, da svoboda ni združljiva s totalitarizmom. Če bi se kaj takega zgodilo v Italiji ali Južni Ameriki, bi komunisti in drugi levičarji zagnali vik in krik. Ker pa omejuje svobodo pisateljem Sovjetska zveza, so lepo tiho, tudi naši levičarji in njihov tisk.

A. T.

Iz pism naših misijonarjev

Misijonar Silvo Česnik v polnem delu

Nekoliko pozno smo dobili pismo misijonarja Silva Česnika, ki ga je poslal za božič. Iz tega pisma povzemamo nekaj novic:

Delo za oznanjevanje evangelija po deželi mi je vzelo ves čas. Obiski ljudi človeku izmogoče sile, ki jih ima v sebi. Kilometre in kilometre je treba narediti peš, če hočemo, da pridemo do ljudi, ki nas iščejo in potrebujejo. Vesel sem, da sem spet med Malgaši, ki mi iz dneva v dan več pomenijo. Ne vem, kakšne sile me vežejo nanje. So preprosti, ubogi, a vedno veseli, kar mi daje moči za vztrajanje med njimi. Kaj vse je treba dati skozi, da človek vztraja na dolgih poteh, v vročih dneh, a noči so polne presenečenj od strani raznih obiskovalcev. Prijeto sem, da ker vemo, da delamo za Njega, ki je prvi začrtal pot oznanjevanja, ki je sam peš prehodil Sveto deželo.

Ljudje so me zelo lepo sprejeli, ko sem se vrnil mednje. Morda je res, kot mi pravijo drugi, da sem se prehitro vrgel na delo, kar bo imelo večje posledice pri mojem zdravju. Zavedam se tega, a ne morem si kaj, ker pač vidim delo, ki ga je treba narediti. Času je treba dati pečat trenutka, v katerem smo, in ne gledati v preteklost in bodočnost. V sedanjosti smo in njo moramo obdelati s svojo prisotnostjo v njej. Kdor gleda nazaj ali prodira prehitro v bodočnost, je poln lepih izkušenj in načrtov, a sedanjost je prazna, ker gre v praznino njegov trenutek stvaritve. Delo in molitev morata biti razpeta v sedanjosti, da se pravilno plete bodočnost nas, Cerkve in narodov v polnosti.

Načrtov imam veliko za bodočnost, a kaj ko živim in delam v sedanjosti. Sedanje stanje naše materialne trdnosti je majavo; polno računov je še, ki niso poravnani. Med drugim moram poravnati storitve pri zidavi sestrskih hiš v Ranomeni. Prihodnji teden bo delo končano; sestre bodo prišle, a nad menoj bo ostala mora neporavnanih računov.

Pa še marsikaj drugega bi rad naredil za to ubogo ljudstvo. Za božič želim vsem dobrotnikom misijona polnost veselja in upanja nad rojstvom božjega Deteta.

Misijonarka za tri mesece

Salezijanski misijonar brat Lulvik Zabet, gorenjski rojak, že dolga desetletja dela v Indiji. Najprej je spravljal na noge poljedelsko šolo v Sagayathottamu blizu Madrasa, zdaj pa krči pragozd v okolici Goe in naseljuje družine. Iz njegovega pisma zveemo tudi sledeče:

Te dni je tukaj moja stara sestrčina, ki prav pridno uči dekleta šivati. Nabavili smo šivalni stroj, ki ves dan ropota. Upam, da se bodo kmalu kaj naučile, kajti trije

žaljiva in zlagana, da zasluži ne samo obzobdo, ampak še kaj drugega. In potem si gospodje od »Primorskega dnevnika« želijo razširiti svoj časopis v Kanalski dolini! Glede druge trditve pa lahko rečem, če kdo od mlajših še zna kaj slovenščine, je to edino zasluža župnika, ki je po vojni vrsto let učil krščanski nauk v slovenskem jeziku. Vsaj nekoliko spoštovanja pred resnico! Če pa je že hotel pisati kaj škandaloznega, bi se lahko obrnil k drugim problemom, ki so mnogo, mnogo bolj pereči in hudi.

S tem pismom sem hotel opozoriti vas in sploh vso slovensko javnost na nekulturno in lažljivo poročanje slovenskega tržaškega dnevnika. Ta dogodek je bil le zadnja kaplja, ki me je dovedla do tega protesta. Če hočemo Slovenci imeti tisk v službi resnice, se moramo zganiti, ko vidimo laž. In to laž moramo odločno obsoditi.

(Sledi podpis)

Mesec za katoliški tisk

KATOLISKI TISK NI NA PRODAJ

Bilo je tam po letu 1950, ko so se po nekaterih župniščih in tudi pri nekaterih laikih oglašale bolj ali manj pomembne osebe, ki so začele približno takšen razgovor: Mi (to je nova oblast v Sloveniji) razumemo, da vi ne morete biti z nami. Zato vas prosimo samo to, da bi molčali, da bi ne kritizirali. Potem vas bomo lahko tudi podpirali.

Ponovilo se je tisto, o čemer govori stara grška basen: Lisica je prišla krast kokoši. Toda kurnik je čuval pes. Zato se je lisica približala Paziju in mu ljubeznivo prišepnila: Jaz vem, da ti ne moreš krasti z menoj. Toda bodi tako dober in nikar ne lajaj. Potem bova plen pravično razdelila.

Ob takih ponudbah se pač zgodi, da nekateri pristanejo iz enega ali drugega vzroka, drugi pa odklonijo. Tako je bilo tudi pri nas: nekateri so bolj ali manj odkrito pristali na ponudbo in molčali ali vsaj niso nedovoljeno kritizirali; drugi so šli naprej svojo pot svobodnih in demokratičnih ljudi.

Podoba je, da ponudba izpred dvajset let še zmeraj drži, ker nekateri zvesto molčijo k vsemu, kar uganja med nami levičarski tabor, ali pa si vsaj ne upajo nedovoljeno kritizirati. Ta svoj molk oziroma previdno politiko opravičujejo, češ da je to koristno za našo skupnost in zlasti za Cerkve, ki mora vse odpuščati in vse objemati z vse obsegajočo Kristusovo ljubeznijo.

Posledica tega je bolj ali manj odkrit boj kot vsega slovenskega katoliškega tiska v Italiji od »Pastirčka« do knjig Goriške Mohorjeve družbe, da ne govorimo o »Katoliškem glasu«. Ta tisk je namreč ostal svoboden in neodvisen v službi slovenskega ljudstva v italijanski republiki. Pri tem ni važno ali koga kritizira, važno je, da nima žegna Slovenske kulturne gospodarske zveze.

Ker pa vedo, da krščansko ljudstvo danes le ne more ostati brez dobrega tiska, so se odločili za tisk iz Slovenije. Tam namreč imajo verski tisk, ki gradi kristjane, ne sme pa graditi državljanov. To slednje je privilegij partijskega tiska. Zato opazimo, kako so nekateri med nami veliki zagovorniki in pospeševalci tiska iz Slovenije. Zeleli bi celo, da bi pri nas sploh ničesar ne izhajalo razen tistega, kar izdaja SKGZ. V ostalem naj bi bili povsem odvisni od Slovenije.

Vsak človek je svoboden, da misli in dela kot se mu zdi prav. Vendar mnogi drugi menijo, da je za resničen napredek družbe nujno potrebna opozicija in s tem kritika in da je tisk poklican, da gradi ne samo kristjane, temveč tudi državljane. Kajti demokrati in avtentični kristjani ne morejo pristati na to, da obstaja en sam tip družbene ureditve, to se pravi, ne priznavajo nobene diktature, ki je ne smeš kritizirati.

Za vse diktature vemo, da želijo od nasprotnikov le to, da molčijo; njih molk so pripravljani tudi plačati. Demokrati in svobodni kristjani se pa moramo zavedati, da svoboda ni na prodaj in da moramo naš svobodni in katoliški tisk tudi materialno podpirati, da ostane še naprej svoboden v službi slovenskega ljudstva in Cerkve med nami.

(r+r)

Število duhovnikov v Slovenskem Primorju

Dne 1. januarja 1974 je Apostolska administratura za Slovensko Primorje imela inkardiniranih 180 svojih duhovnikov, 3 ljubljanske in 18 redovniških. Od teh jih je v pokoju 16, 146 jih deluje v dušnem pastirstvu doma, dva sta izseljenka duhovnika, dva v misijonih, eden je v civilni službi, 14 jih je v drugih cerkvenih službah, dva sta na bolniški. Lani sta umrla dva duhovnika.

OKNO V DANAŠNJI SVET

Tri narodnosti enotne na sinodi

Na Južnem Tirolskem so 4. novembra 1973 zaključili sinodo škofije Bozen-Brixen. To je prva sinoda v novo urejeni južnotirolski škofiji, ko sta bili združeni leta 1964 obe škofiji v eno.

V tej škofiji živijo tri narodnosti: nemška, italijanska in ladinska. Z nezaupanjem so šli sinodali na delo, kajti zaradi tolikšne različnosti v gledanjih na verske in nacionalne probleme se je bilo bati, da ne bo šlo vse gladko. Toda dobre volje je bilo mnogo.

Zato pravi poročilo, da je bila sinoda za Tirolsko veliko doživetje. Prvič so sedeli za isto mizo ljudje treh govoric in skupno razpravljali o vprašanjih njihove škofije. Upoštevali so različnost jezika in uporabljali istočasno napeljavno — trojezično. Celotna kulturna, politična in mentaliteta različnost treh narodnosti je predstavljala veliko oviro, vendar je bila pripravljenost drug drugega razumeti tolikšna, da je bila to ugodna priložnost medsebojnega spoznanja.

Pa tudi sicer je ob tem prvem vseškofijskem srečanju bil to preizkusni kamen, v koliko sta se oba dela (nekdanja boccenska in briksenska škofija) že zliji v enotnost. To se je pokazalo kot uspeh. Upravičeno je zato trditi, da je nova škofija bila sicer leta 1964 juridično ustanovljena, pravo enotnost pa je zaživela zlasti ob škofijski sinodi.

Smrt slovitega misijonarja

7. januarja je v Južni Afriki umrl slovit misijonar p. Paul Schulte. Rodil se je leta 1895 v Nemčiji. Med prvo svetovno vojno je bil pri letalstvu. Kot misijonar je hotel tudi letalo postaviti v službo misijonskega delovanja. Njegova zamisel je bila močno razširila. Za to zadevo se je še bolj zavzel, ker je umrl njegov 30-letni prijatelj, misijonar Otto Fuhrmann, zaradi pomanjkanka zdravniške pomoči. Nešteto misijonarjem na izpostavljenih misijonskih postajah je pomagal s svojim letalom. Svoje delo je popisal v zelo branih

knjigah. Svoja stara leta je želel preživeti v kraju, kjer je umrl njegov prej omenjeni prijatelj. Tam je tudi umrl.

Posvečenje diakonov v Ljubljani, Mariboru in Tolminu

V nedeljo 13. januarja so imeli v Sloveniji posvečenje diakonov. V Ljubljani je diakonat prejelo 20 bogoslovcev in sicer 13 iz ljubljanske nadškofije, 4 minoriti, 2 frančiškani in 1 salezijanec. V Mariboru so dobili 10 diakonov, v Tolminu za Slovensko Primorje pa 5.

Izšla je »Skupnost«

Kmalu po novem letu je izšla prva številka uradnega glasila Slovenske skupnosti v deželi Furlaniji-Juljski Benečiji, ki nosi ime »Skupnost«. V uvodni besedi je uredniški odbor predvsem pojasnil namen novega glasila. Tako lahko beremo med drugim:

»Slovenskemu tisku smo za objavljanje naših vesti hvaležni, vendar čutimo potrebo po lastnem glasilu, ki bi seznanjalo ljudi s stališči naših izvršnih odborov, pojasnjevalo nekatere probleme in prinašalo komentarje, posebno o stvareh in dogodkih, za katere vemo, da jih obstoječi slovenski tisk težko objavlja zaradi stališča svojih uredništev.«

V »Skupnosti« je več člankov o delovanju Slovenske demokratske zveze v Gorici in Slovenske skupnosti v Trstu, dalje komentar k obisku koroških Slovencev, nato daljši članek o mednarodni manjšinski konferenci, o nalogah slovenske politične organizacije v prihodnosti, o delu v deželnem svetu, o zakonu za slovensko šolstvo Belciškerk, o goriških rajonskih konzultah in še nekaj manjših poročil.

Upati je, da bo glasilo postalo redno in bo tako opravljalo posebno poslanstvo v našem zamejskem tisku. Želimo mu mnogo uspeha in voščimo, da bi politično vodilo in spremljalo vse delovanje slovenske manjšine v Italiji.

List je na prodaj v časopisnih kioskih in stane 100 lir.

Z GORIŠKEGA

Lutkovno gledališče iz Ljubljane pride na Goriško

Dramsko in koncertno delovanje na Goriškem bo letos dopolnilo še Lutkovno gledališče iz Ljubljane. Lutke bodo nastopile v ponedeljek 28. januarja ob 16. uri v veliki dvorani Katoliškega doma v Gorici, v torek 29. januarja ob 15. uri v Kulturnem domu v Sovodnjah, ob 18. uri pa isti dan v župnijski dvorani v Doberdobi. Poleg tega bo Lutkovno gledališče nastopilo v ponedeljek 28. t.m. ob 11. uri v Saležu na Tržaškem.

Lutkovne predstave so namenjene otrokom in mladini, vendar se bodo tudi starejši ob njih zabavali, zlasti ker bo Lutkovno gledališče prvič nastopilo po naših dvoranah na Goriškem.

S TRŽAŠKEGA

Predavanje o alkoholizmu

V Slovenskem kulturnem klubu, ul. Donizetti 3 v Trstu je v soboto 19. januarja predaval dr. Rehar o alkoholizmu in modernem zdravljenju tega zla, kateremu podlega tudi mladina. Zanimivega in aktualnega predavanja se je udeležilo kar precej občinstva.

Predavatelj nam je osvetlil, kaj pomeni pitje oziroma pijančevanje. Povedal je, da je alkoholikov več vrst in glede na njihovo vrsto in stopnjo bolezni jih razvrščajo v šest skupin.

Po predavanju se je dr. Rehar z veseljem udeležil tudi debate.

Ljudje

Silvester Godina, znani slikar iz Skednja, je ob svoji 90-letnici odprl v Skednju razstavo kakih 30 svojih del; na slavnosti ob odprtju je umetnostni kritik Milko Bambič prikazal Godinov pomen za našo likovno umetnost.

Predavanje o romantiki

V sredo 16. januarja je bilo v Kulturnem domu prvo predavanje iz ciklusa o umetnosti na Slovenskem, ki ga prireja Narodna in študijska knjižnica iz Trsta, predavajo pa znanstveniki iz Ljubljane. V sredo je predaval dr. Marjan Zadnikar, kustos na Zavodu za spomeniško varstvo, tema pa je bila romantika na Slovenskem. Predavatelj je prikazal z besedo in slikami razne zgradbe v romanskem slogu. Takih je na Slovenskem čez dvesto, najvažnejša pa je samostanska cerkev v Stični. Predavanje je bilo izčrpno in zelo zanimivo.

Bralci pišejo

Skrivljeno poročanje

»Primorskega dnevnika«

V nedeljskem »Primorskem dnevniku« je bila objavljena zelo obširna reportaža iz Kanalske doline. Vse hvale je vredno, da se slovensko časopisje zanima za ta del slovenske zemlje in da ji posveča pozornost, ki ji pritiče.

Vendar, ko sem bral članek, me je presenetilo dejstvo, da pisec, kljub temu da je preživel toliko časa v tistih krajih, ne pozna osnovnih razmer in krajevnega gospodarstva. Vendar to niti ni najhuje. Najhuje je to, da si enostavno izmisli stvari na račun tamkajšnjih ljudi. Tako piše o plesih za mladostnike v ukovškem farovžu, kljub temu, da župnika sploh ni v Ukvah, in mu očita, da ne uči krščanskega nauka v slovenščini. Prva trditve je tako

Zgodba o dveh „Matajurjih“

Zgodba ni izmišljena, temveč resnična, prav iz današnjih dni. Začela se je lani v novembru, kuhala se je pa že dalj časa.

Od 3. oktobra 1950 izhaja »Matajur«, glasilo beneških Slovencev. Prihodnje leto bi obhajal 25-letnico izhajanja. V prvi številki je označil svoj program: »S tem časopisom hočemo zahtevati naše pravice, hočemo, da naši življenjski pogoji ne bodo več tako težki... Ko bomo zahtevali naše pravice, nam bodo prav gotovo očitali iredentizem in protidržavno delovanje... Ne bomo se pa mešali s strankarstvom. V nobenem primeru nas strankarstvo ne sme razdvajati...«

Odgovorno uredništvo je prevzel Vojmir Tedoldi, ki je vodil časopis vse do danes, to je 24 let. Po svojih močeh se je trudil, da bi »Matajur« ostal zvest svojemu programu. Pri tem ga je doletelo, kar je v uvodniku napovedal: Očitali so mu iredentizem in moral je zaradi tega večkrat pred sodišče. V 24-letni dobi so bili ustanovitelji in uredniki »Matajurja« neprestano preganjani zaradi svojega odločnega stališča v obrambi narodnostnih, kulturnih in socialnih pravic beneških Slovencev.

Založnik »Matajurja« Mario Kont je bil pred višjim sodiščem obsojen na 11 mesecev zaporu in je dobil tudi izgonjski list, da bi se ne kretal po Benečiji. Odgovorni urednik Tedoldi se je moral nič kolikokrat zagovarjati pred italijanskimi sodišči v Gorici, Trstu, Vidmu, Benetkah, Cedadu, Tarcentu in celo v Milanu. Vse državni odbor Italijanskega združenja časnikarjev je razpravljalo o njegovi izključitvi iz združenja, zaradi česar bi »Matajur« ne mogel več izhajati. Tedaj ga je rešila intervencija predsednika združenja senatorja Viktorja Emanuela Orlandija.

Bila so pač težka povojna leta, ko so v Benečiji in tudi drugod po deželi vladali še ostanki fašizma. Po 24 letih garaškega dela pri »Matajurju« je Vojmir Tedoldi dobil odpoved in z mesecem decembrom 1973 prenehal biti odgovorni urednik »Matajurja«. Kaj se je zgodilo?

V oktobru 1973 je ljubljanska televizija imela oddajo o Beneški Sloveniji. V tej oddaji so popolnoma prezrli »Matajur«, glasilo beneških Slovencev, in njegove urednike. Je bilo to po pomoti?

Na ljubljanski televiziji vlada od lanskega leta, ko so zamenjali vodstvo, stroga partijska cenzura. Zato se nič ne zgodi slučajno. Tudi pozabitev »Matajurja« ni bila slučajna. To se je pokazalo konec novembra, ko je Vojmir Tedoldi dobil odpoved službe pri »Matajurju«.

Nasprotno in slovenskemu narodu tuje sile so napravile politični atentat in po 24 letih hotele uničiti glasilo beneških Slovencev »Matajur«. Formalno dejanje je sledilo 17. decembra 1973. Tega dne je bilo namreč na seji glavnega odbora Slovenske kulturno gospodarske zveze (SKGZ) v Trstu sklenjeno, da se odpravi beneško slovenski časopis »Matajur«. Na isti seji je bilo tudi sklenjeno, da se z novim letom začne izdajati novo glasilo »Novi Matajur« pod odgovornim uredništvom Izidorja Predana. Tako se je zgodilo, da je za božične praznike izšel še stari »Matajur« pod uredništvom Vojmira Tedoldija, toda tiskan v Padovi, za novo leto je pa izšel »Novi Matajur« pod uredništvom Izidorja Predana, toda tiskan v Cedadu.

Zgodba o dveh Matajurjih je bila s tem zaključena.

OZADJE TE ZGODBE

Ozadje te zgodbe ni še povsem znano, lahko ga pa slutimo. Po našem mnenju spada ta zgodba v sklop nove politike jugoslovanske partije po znanem Titovem pismu. Jugoslovanska partija se je, kot vemo, nenadoma prestrašila nacionalističnih teženj, ki so se pojavile v raznih jugoslovanskih republikah. Zato so izvedli veliko čistko na vseh ravneh in odstranili vse, ki so se na kak način kompromitirali z nacionalizmom.

Odmev teh novih gesel se pozna tudi pri nas v zamejstvu. Predvsem se je SKGZ še bolj tesno povezala z italijansko komunistično partijo in sprejela na odgovorna mesta še večje število partijcev tako v prosveti, športu, organizacijskih kadrir, v uredništvu »Primorskega dnevnika«.

V liniji s tako politiko je tudi zamenjava vodstva v Slovenski Benečiji. Dosedanje voditelje, ki so bili predvsem narodno zavedni, so zamenjali drugi, ki so predvsem partijsko zavedni. Zaradi tega je bilo potrebno zamenjati uredniški odbor »Matajurja« ter list ukiniti. Da ne bo praznina prehuda, so ustanovili novo glasilo in ga zaupali Izidorju Predanu, ki je bil na zadnjih deželnih volitvah kandidat komuni-

stične partije za Benečijo in se pri tem izkazal za dovolj vdanega partiji.

Iz tega sledi tudi, da bo nadaljnja politika SKGZ v Slovenski Benečiji zmeraj bolj »angažirana«, kot je izjavil Izidor Predan na ljubljanski televiziji 4. januarja letos. To »angažiranost« pa moramo po našem mnenju razumeti tako, da bo vsa narodnostna politika naših levčarjev v Benečiji še bolj strumentalizirana, to se pravi, še bolj podrejena interesom italijanske partije.

MIKLAVZ BOŽIČ

Izjava

Prejeli smo s prošnjo za objavo:

Člani Sindikata slovenske šole v Trstu, zbrani na sestanku dne 18. januarja 1974, sprejemajo na znanje, da te dni ustanavljajo v Trstu neko posebno sindikalno organizacijo za profesorje prve stopnje, za profesorje druge stopnje in za ravnatelje.

Slovenska šola v Trstu in Gorici ima svoj sindikat, ki vključuje šolsko osebje ne glede na službeni stan, to je pomožno osebje in učno osebje vseh stopenj.

To je enotni deželni sindikat, ki je nastal pred mnogimi leti po združitvi tedanjih šolskih sindikalnih organizacij prav zaradi nujnosti, da se slovenska šola opira na enotno sindikalno organizacijo v obrambo sindikalnih zahtev in predvsem v obrambo slovenske šole. Slovenska javnost pozna uspeh njegovega delovanja.

Ob snovanju posebne sindikalne organizacije se šolniki sprašujejo, komu koristi in katere interese zasleduje in kdo je navdihnil to početje.

Sindikat slovenske šole

Svetovno nogometno prvenstvo

V Zvezni republiki Nemčiji, kjer so bile leta 1972 olimpijske igre, se bodo letos potegovala enajstotice, ki so se uvrstile v zaključni del tega tekmovanja, za naslov svetovnega prvaka. Vseh je 16 in so razdeljene v 4 skupine. Prvi dve iz vsake skupine se bosta uvrstili v nadaljnje kolo in zmagovalki zadnjih dveh skupin se bosta potegovali za pokal »Fifa World Cup«.

Doslej so nogometne reprezentance tekmovala za pokal Julesa Rimeta; ker je letos po treh končnih zmagah osvojila nogometna ekipa Braziliije, so uvedli nov pokal in nekoliko spremenili prvenstvo v zaključnem delu.

Izbirnega tekmovanja se je udeležilo 90 državnih reprezentanc, ki je tudi tokrat prineslo dokaj presenečenje: največje je vsekakor izločitev zelo močne angleške enajsterice, ki je leta 1966 osvojila v Londonu svetovni naslov.

Pa pogledjmo, kaj je določil žreb v Frankfurtu 4. januarja letos!

- skupina: Čile, Zah. Nemčija, Vzh. Nemčija in Avstralija;
- skupina: Jugoslavija ali Španija, Brazilija, Zaire in Škotska;
- skupina: Nizozemska, Uruguay, Švedska in Bolgarija;
- skupina: Haiti, Italija, Poljska in Argentina.

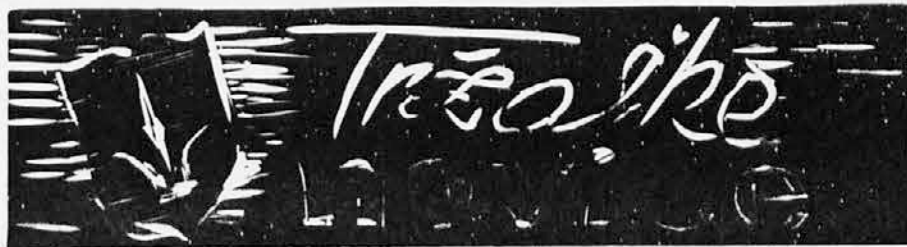
Odločilno tekmo med Španijo in Jugoslavijo bodo odigrali 13. februarja v Frankfurtu. V primeru zmage Jugoslavije se bo ta srečala prav v otvoritveni tekmi z Brazilijo, ki je zadnji svetovni prvak in se je kot taka uvrstila v finalni del brez predtekmovanj, kar velja tudi za Zah. Nemčijo, ki je organizator zaključnega dela.

Jugoslavija (vedno v primeru zmage) bi tako v finalnem delu igrala z zmagovalcem afriške skupine Zaire, katerega trener je bivši večkratni vratar jugoslovanske državne reprezentance Vidinić.

Italija igra v skupini, ki ni preveč »lahka«. Za nasprotnika ima Poljsko, ki je presenetljivo izločila Anglijo, Argentino, ki je za Italijo bila vedno trd oreh in pa letošnjega novince, Haiti, katerega zvezni trener je Tržačan Ettore Trevisan (kot ne smemo tu pozabiti, da je trener italijanske državne reprezentance Tržačan Ferruccio Valcareggi, ki je pripomogel k temu, da predstavlja danes Italija sam vrh v nogometu in da jo imajo za najbolj resnega kandidata za osvojitev naslova svetovnega prvenstva).

Začetek zaključnega dela bo 13. junija, zaključek pa je predviden okoli polovice julija.

V Nemčiji je za ta tekmovanje skoro že vse pripravljeno. Temu se sicer ne smemo čuditi, saj vemo, kako so se Nemci skrbno pripravili na zadnje olimpijske igre. V ob-

Predsednik svetoivanske konzulte — Slovenec

Po sporazumu na politični ravni v okviru strank leve sredine je bil 8. januarja letos izvoljen za predsednika svetoivanske konzulte Miro Opelt. Njegova izvolitev je naletela na določene težave v okviru KD oz. njenih krajevnih konzultorjev. Vendar je predstavnik Slovenske skupnosti prodrl in tako imamo Slovenca za predsednika vsaj v eni obstoječih konzult. Druge stranke niso namreč kandidirale na predsedniška mesta niti enega Slovenca, kar je vsekakor klavno spričevalo njihove resnične zavzetosti za slovensko narodno skupnost, v dejanjih namreč!

V zvezi z izvolitvijo slovenskega predsednika M. Opelta v svetoivanski konzulti je takoj protestirala neofašistična stranka, ki je v posebnem komuničku v tržaškem Piccolu dne 11. januarja letos izjavila, da pomeni izvolitev predstavnika Slovenske skupnosti za predsednika konzulte pri Sv. Ivanu »težko politično popuščanje levega centra, ki je vsilil "un elemento slavo" za predsednika okraja, katerega skoro v celoti sestavljajo prebivalci italijanskega jezika«.

Brez komentarja!

Seja SLG v Trstu

V ponedeljek 21. januarja se je polnoštevilo šestlji širši odbor Slovenskega ljudskega gibanja v Trstu, da bi zavzel stališče do vrste perečih vprašanj v zvezi z našo zamejsko politiko. Po uvodnem poročilu, ki ga je kratko podal tajnik dr.

tok so dali določeno število vstopnic za vsako državo.

Tekme bodo v različnih mestih, finale (veliki in mali, ki bo veljal za določitev tretje najmočnejše nogometne ekipe) pa bo v Münchnu.

Povsod je mnogo ugibanja in stav, kdo bo svetovni prvak. Mi, ki nismo teoretiki, želimo, naj zmaga pripade najboljšemu.

Incidentov v predtekmovanju je bilo kar precej: vse, ali skoraj vse se je srečno izteklo. Mnogo prahu je vzbudilo povratno srečanje med Čilom in Sovjetsko zvezo, ki bi ga morali odigrati v glavnem člaskem mestu Santiago, a so se temu Sovjeti uprli, ker so na istem stadionu bili priprti mnogi politični nasprotniki sedanjega režima. Kot znano, te tekme ni bilo in zato je mednarodni odbor Fife sklenil prepustiti v zaključni del ekipo Čila.

Nogomet je velika sila, ki ima za seboj nebroj igralcev in milijone navijačev. Zato ni nič čudnega, da vzbuja toliko zanimanja po vsem svetu prav letošnje nogometno tekmovanje najboljših državnih reprezentanc.

Ali res najboljših? Na prvenstvu bodo manjkale Anglija, Avstrija, Madžarska, Jugoslavija ali Španija, Čekoslovaška in Sovjetska zveza, da tu naštejemo le nekaj držav s slavno nogometno preteklostjo. Kot vidimo, sistem tekmovanja ni najbolj prikladen, a organizatorji so dali možnost, da v zaključnem delu nastopajo tudi države, kjer je nogomet šele v razvoju in si od tega pričakujejo še večjo popularizacijo.

A. M.

Kriza občine Devin-Nabrežina

V nabrežinsko-devinski občini stvari že dalj časa ne gredo, kot bi morale iti. Župan dr. Legiša (Slovenska skupnost) je že jeseni 1973 dal ostavko, ki jo je kasneje umaknil, ko je Slovenski skupnosti v okviru strank leve sredine uspelo blokirati zazidalna področja, ki bi slovenski narodnostni skupnosti škodila zaradi svojih razsežnosti.

Toda stvari se niso še rešile tudi na drugih področjih; zato je prihajalo do vedno večjih konfliktov med predstavniki strank leve sredine in Slovensko skupnostjo, kar je dovedlo do nove hude krize. Odprta so namreč ostala vprašanja novih gradenj, razvoja kraških vasi, dvojezičnosti itd. Da se vsa odprta vprašanja lahko ustrezno rešijo, je Slovenska skupnost zahtevala odstop vseh odbornikov, kar bi moralo omogočiti jasnejše in plodnejše razgovore strank, ki sestavljajo danes občinski odbor.

O celotni krizi ter o njenem razpletu bomo še poročali.

Mljač, in v katerem so bila posebno poudarjena vprašanja v zvezi z razpletom devinsko-nabrežinske krize ter šolskimi zadevami, se je razvila temeljita debata, v katero so posegli mnogi prisotni.

Slovensko ljudsko gibanje je tako zavzele svoje stališče do manjšinske konference, ki bo meseca maja v Trstu, do ne preveč obetajočih odnosov z matično republiko, za kar nosijo največ odgovornosti tisti krogi, ki hočejo na tem področju imeti sami ves monopol, do preosnove organizacijskega delovanja Slovenske skupnosti, do nevdržnega političnega položaja v Beneški Sloveniji z istočasnim izhajanjem dveh »Matajurjev« in do razvoja slovenskega športa v zamejstvu kakor tudi do tiska ter kulturnega in prosvetnega dela, ki zaradi velikih bremen ne morejo izpolniti vseh pričakovanj naših ljudi. Ob koncu je odbor sklenil sklicati občni zbor SLG za prihodnje mesece.

Iz delovanja Slovenskega kulturnega kluba v Trstu

V soboto 12. januarja je bil v Slovenskem kulturnem klubu v ulici Donizetti 3 v Trstu diskusijski večer o mladinskem prestopništvu. Tanja, Martin in Alenka so prikazali vzroke mladinskega prestopništva in koliko je odvisno od staršev in pozneje od šole, kako se znajo otroci oziroma mladostniki vključiti v družbo. Alenka Rebula je omenjala tudi vlogo Cerkev in posebno njeno odgovornost tudi pri poučevanju verouka v osnovnih šolah, pri čemer jo je nedvomno zanos za novo poslanstvo pri odpravljanju prestopništva in duševnih vzrokov zanj pripravil do morda nekoliko pretiranih trditve, med drugim, da umobolnic sploh ne bi smelo biti, kot tudi ne zaporov itd. Pri tem je morda dala tudi premalo važnosti človekovi svobodni volji, ki se lahko odloči za dobro ali za zlo. Vsemu vendar ne more biti kriva samo družba, saj potem ne ostane več mesta za človekovo svobodno odločanje.

Referati so vzbudili živahno debato. Sledil je družabni večer. Zelo je pozdraviti, da se je klub lotil obravnavanja takih aktualnih problemov.

Boršt

Za praznik sv. Antona, župnijskega zavetnika, smo poleg službe božje imeli zvečer v dvorani pri sestrah dramsko-glasbeno prireditev. Nastopila je mladina v treh skupinah z veseloigrami, dve učenki glasbene župnijske šole in mešani zbor vaškega prosvetnega društva »Slovenec«.

Kako Borštani in gostje cenimo take prireditve, ki zrastejo na »domačem vrtu«, je pokazala dvakrat prenapolnjena dvorana. Slišali smo nekaj čisto novih zborovskih skladb, ki jih je zbor zapel pod vodstvom D. Petarosa, ki poleg petja v cerkvi vodi tudi zbor prosvetnega društva.

V zvezi z župnijskim praznikom smo nekoliko pogledali v preteklost, da bi odkrili kake podrobnosti o početkih cerkvenega zbora v borštanski župniji.

Zgodovina cerkvenega zbora je v grobih potezah takale. V prvih letih pred ustanovitvijo župnije (1904) je skrbela za petje pri službi božji skupina moških, ki pa je nastopala brez pevovodje. Po letu 1900 se je že organiziral cerkveni zbor. Nekateri učitelji so začeli pritegovati k cerkvenemu petju tudi mladino. A do leta 1920 je v cerkvi v glavnem pel le moški zbor.

Najpomembnejši občinski organizisti in pevovodje cerkvenega petja so bili: Ivan Glavina iz Boršta in sorodnik škofa Janeza Glavina (umrl leta 1882); nato je bil neki Ražem iz Bazovice; v lepem spominu je ostal Franc Venturini, učitelj v Borštu; za njim je prevzel vodstvo cerkvenega zbora Ivan Bonano, diplomiran glasbenik; sledila sta Ernest Švara iz Ricmanj in za njim njegov brat Vlado. Njuno delo je nadalje-

val vaščan Karlo Hreščak. Od leta 1930 vse do danes vodi cerkveni zbor Drago Petaros. Le v presledku od leta 1940 do 1943 je ob opori župnika F. Malalana vodila cerkveno petje tudi domačinka, poštna uradnica Milena Petaros.

Do druge svetovne vojne so iste osebe, ki so sestavljale cerkveni zbor in pele pri službi božji, vzdrževale tudi petje pri PD »Slovenec«. Nekaj let po vojni sta obstajala dva ločena zbora. Zadnja leta pa zopet skoraj vsi člani cerkvenega zbora sodelujejo pri zboru prosvetnega društva in predstavljajo prevladujočo oporo kot ob ustanovitvi PD »Slovenec« pred 73 leti. Zeleti pa bi bilo, da bi društvo več kot doslej s svojimi člani sodelovalo tudi pri cerkvenem petju!

V nedeljo 27. januarja ob 16. uri bo nastopil v Ukmarjevem domu v Škedinju

ANSAMBEL »TAIMS«

s pevcema Nadjo in Davorinom. Sodelujeta tovarna gramofonskih plošč Helidon iz Ljubljane in Tržaška knjigarna, ul. sv. Frančiška 20 iz Trsta.

Ne zamudite privlačne prireditve!

»Hišni koncert« v Attemsovi palači

Koncert, ki ga je v Attemsovi palači priredilo v nedeljo 13. januarja SKPD »M. Filce« ob sklepu likovne razstave »Beneški mojstri 18. stoletja«, pomeni doživetje, ki po umetniški vsebini presega domači okvir. Lep uspeh je obetala že udeležba sama, kajti redkokdaj se v Gorici zbere toliko pravih ljubiteljev glasbe, kot se jih je za to priložnost. Vsekakor je mnogo pripomogla k uspehu koncerta svojska prazničnost, kakršna zaveje pač ob zaključku take manifestacije. Posebno vzdušje je ustvaril tudi ambient, v katerem se je koncert vršil. Toda odločilno besedo sta pri vsem tem imela predvsem protagonista Pahor-Slama.

Goričani ju že kar dobro poznamo, saj sta že večkrat nastopila prav v Attemsovi palači. Toda ob tej priložnosti se mi zdi, da smo ju utegnili bolje oceniti. Vsebina koncerta je sijajno sovpadala z vsebino razstavljenih del, vendar ni bilo zaradi tega že samo po sebi umevno, da bo zajamčila tolikšen uspeh. Zanj sta »odgovorna« le izvajalca, ki sta v čisti stilni govorici oživilo glasbeno vsebino beneških glasbenikov 18. stoletja.

Program je obsegal skladbe za čembalo in flauto vseh najpomembnejših beneških skladateljev te dobe: simfonijo v c-duru neznanega skladatelja, Bigijevo sonato v f-duru, Albinonijevo v a-molu, Marcellovo v g-molu; za solo čembalo je prišla v poštev Galuppijeva sonata v c-duru. Koncert je zaključila Vivaldijeva sonata za čembalo in flauto v c-duru. Vsebina programa je bila kar zahtevna, še posebno Vivaldijeva sonata, ki je v strukturnem pogledu najbolj razvita.

Miloš Pahor je »obravnaval« zdaj kljunasto zdaj prečno flauto: prva je bila precej pritajena, medtem ko se je druga izkazala za bolj zgovorno in blestečo. Zato je bila kljunasta flavta še posebej prepričljiva v počasnih odstavkih, medtem ko se je prečna izredno razživela v hitrejših delih. Povsod pa je prevladovalo lahko ton fraziranje z izcizeliranim niansiranjem.

Dina Slama je ob čembalu razvila zelo prijazen pogovor s flauto. Kar je še posebno učinkovalo, je bila njena naravna sproščenost. Čembalu ni hotela vsiljevati pretirano izstopajočega fraziranja in to je omogočilo, da se je dialog razvijal v sicer bleščeči glasbeni govorici, a obenem v intimnem in skoro pridržanem medsebojnem odnosu. Zvok instrumentov se je tako še bolj oplemenitil. In poslušalce je to tem bolj prepričljivo zbližalo z barvno intonacijo razstavljenih del.

Duo Pahor-Slama je s tem koncertom razodel pristno fiziognomijo, zato si lahko obetamo, da se bo medsebojna izrazna ulitost dua samo stopnjevala in interpretativno poglobljala.

m. r.

Ob zaključku Tedna za edinost kristjanov prireja Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Trstu 27. januarja

EKUMENSKO NEDELJO

- Ob 9. uri: sv. maša prelata Alojzija Turka iz Beograda v cerkvi v Rojanu, ki jo bo prenašal tudi radio Trst A.
- Ob 12.15: ekumenska misel v radijski oddaji »Vera in naš čas«.
- Ob 16. uri: vzhodna liturgija v cerkvi sv. Ivana v Trstu.
- Ob 18. uri: ekumenska prireditev v dvorani Marijinega doma pri Sv. Ivanu. Govor bo imel prelat Alojzij Turk; nastopi ekumenski zbor (vodi prof. Z. Harej); skriptično predavanje o lanskem ekumenskem potovanju v Bolgarijo (gdč. Ivanka Furlan).

Ekumenski dan v Gorici

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda je organiziralo v Tednu molitvene osmine za ednost kristjanov v nedeljo 20. januarja več prireditev, ki so skušale našim vernikom približati ta pekoči problem Kristusove Cerkve.

Poseben poudarek je dala vsemu dnevu navzočnost prelata Alojzija Turka iz Beograda, ki živi med pravoslavni brati v Makedoniji in Srbiji že od leta 1934 ter ureja verski mesečnik »Blagovest«. Msgr. Turk je imel najprej dopoldne sv. mašo s pridigo v cerkvi sv. Ignacija na Trstniku; popoldne je vodil istotam vzhodno bogoslužje božje besede, nato pa je imel še priložnostni govor na ekumenski prireditvi v Katoliškem domu. Njegova prepričevalna in prijetna beseda je vse pritegnila in jim problem edinosti prikazala v čisto novih razsežnostih. Pri tem je msgr. Turk podčrtal poslanstvo Slovencev v Jugoslaviji, ki lahko s svojim zgledom in delom mnogo pripomorejo k zblizanju med katoličani in pravoslavni.

Po govoru prelata Turka je nastopil poseben ekumenski zbor, ki je pod vodstvom Zdravka Klanjščka zapel dve vzhodni liturgični pesmi.

Sledilo je skriptično predavanje o lanskem ekumenskem potovanju v Bolgarijo. Gdč. Ivanka Furlanova iz Trsta je posnela vrsto lepih diapozitivov, ki jih je ob tej priložnosti pokazala goriškemu občinstvu. Dodala je še slike posnete na izletu v Carigrad in na lanskem potovanju skozi Avstrijo na Slovaško in Češko. Požrtvovalni predavateljci bodi izrečena za njen nastop prisrčna zahvala!

G. Jožko Markuža je prireditev odprl in povezoval posamezne točke. Občinstvu je priporočil nabavo zadnjih dveh ekumenskih zbornikov »V edinstvi« za leto 1972 in 1973. Res so si mnogi zbornika nabavili, saj sta polna zanimivega in koristnega branja. Prihodnjič bomo tudi prinesli oceno zbornika »V edinstvi« 1973.

V nedeljo 3. februarja ob 16. uri bo v Katoliškem domu

KONCERT

Komornega zbora iz Nove Gorice

Zbor bo izvajal skladbe slovenskih starejših in novejših skladateljev. - Vabljeni!

Začel se je tečaj za mlade

Preteklo soboto, 19. januarja, se je začel letošnji tečaj za srečno življenje v dvoje. Prvo predavanje je imel g. Gašper Rudolf, župnik iz Mirna. Govoril je o psiholoških razlikah med moškim in žensko ter pokazal, kako se te med seboj dopolnjujejo. Prihodnje predavanje bo v soboto 26. januarja ob 20.30. Predaval bo dr. Peter Komac.

Naslednji teden je na vrsti predavanje ge. Majde Musek iz Ljubljane.

Znova opozarjamo mladino na ta predavanja, ki jim bodo gotovo pomagala rešiti marsikako vprašanje njih sedanjega in prihodnjega življenja.

Protestna resolucija

Dijaki državnega strokovnega zavoda za trgovino v Gorici, zbrani na šolskem zborovanju dne 21. januarja 1974, so polnoštevilno izglasovali sledečo resolucijo:

Dijaki slovenske trgovske šole v Gorici odločno protestirajo proti videmskemu šolskemu skrbništvu in prefekturi, ki sta prepovedala pošolski pouk v slovenskem jeziku v Teru in Brdu v Beneški Sloveniji.

Taki nedopustni avtoritarni posegi so proti najosnovnejši človeški pravici in načelu italijanske ustave, zrasle iz antifašističnega boja.

Dijaki trgovske šole odločno zahtevamo, da se čimprej in za vedno poravnata storjena krivica in da se res izvajajo določila 6. člena italijanske republiške ustave.

SKAD

Slovensko akademsko društvo v Gorici obvešča, da smo se naročili na številne revije in liste iz zamejstva, zdomstva in Slovenije. Da bi imel vsakdo, ki bi želel zasledovati kulturno dogajanje pri Slovencih in v našem mestu, možnost prebirati te revije, bo naš sedež odprt vsako soboto popoldne (od 16. do 19. ure) in nedeljo zjutraj (od 10. do 12. ure).

Na voljo imamo že letošnje številke naslednjih revij in listov: Katoliški glas, Novi list, Matajur, Iniziativa Isontina, Voce

Isontina, CSEO, Sloveni in Italia, Nova mladika, Sodobnost, Naši razgledi, Naš tednik, Znamenje, Jezik in slovstvo, Družina, Bilten, 2000. Za mlajše imamo Pastirček, Ognjišče ter Planiko.

Računamo, da bomo v kratkem dobili še Dan, Mladiko, Zaliv, Most, Gospodarstvo, Literarne vaje, Delo (sobotno), Prostor in čas, Srečanja, Meddobje, Mladje, Sij, Vestnik in še marsikaj. Poskrbeli bomo tudi za krajevne vaške liste (Števerjan, Standrež). Po želji boste lahko prebirali tudi lanske številke teh in drugih revij, ki so na sedežu. V bližnji bodočnosti bomo posojali knjige, ki jih imamo na razpolago in katerih seznam moramo še dokončati.

Zdelo se nam je primerno, da kot akademsko društvo posredujemo pogled v sodobno literarno ustvarjanje pri Slovencih, v zapleteno zamejsko in zdomsko življenje, v obširno versko problematiko, v življenje našega mesta. Zato skušamo uresničiti to zamisel z željo, da boste pri tem sodelovali. Vsakdo je toplo vabljen, da si ogleda revije, ki ga zanimajo.

Gostovanje gledališča iz Celja

V organizaciji SS gledališča, Slovenske prosvetne zveze in Zveze slovenske katol. prosvete iz Gorice ter EMAC-a iz Gorice je v četrtek 17. januarja nastopilo v Verdiju v okviru letošnjega abonmaja Slovensko ljudsko gledališče iz Celja s komedijo poljskega dramatika, sedaj že pokojnega Witolda Gombrowicza »Ivona, princesa Burgundije«. Delo govori o preprostem dekletu Ivoni, ki si jo princ iz Burgundije iz same prečnosti izbere za ženo, a jo potem skupaj s starši in dvorjani zahrbtno umori. Igra naj bi bila sarkastična kritika sodobne družbe, zlasti v socialističnih deželah. Igralci so igro v naslednjih dneh ponovno podali v Kulturnem domu v Trstu.

Slovensko ljudsko gledališče iz Celja si je pred časom tako v Trstu kot v Gorici ustvarilo velik in upravičen sloves z uprizoritvijo Elliotove drame »Umor v katedrali«. Občinstvo je zato igralce sprejelo z velikim pričakovanjem. Bilo pa je v svojem pričakovanju razočarano.

Igra je v veliki večini pustila neugoden vtis. Prvič jo večina sploh ni razumela; drugič je mrgolelo spolzkih besed in namigavanj dvomljive vsebine; tretjič je režiser Dušan Jovanović, ki se je že »proslavil« s svojimi vse prej kot dostojnimi »Rogonosci« dal komediji, če smemo to igro komedijo sploh imenovati, neki telovadni ritem, ki je utrujal. V Gorici je že po prvem dejanju več gledalcev bodisi iz naveličnosti ali obsojanja igre dvorano zapustilo. Drugi so vztrajali iz olike ali radovednosti do konca. Medel aplavz je pričal, da igra ni pritegnila in osvojila občinstva. Prepričani smo, da je to najboljši način praznjenja dvorane. Le kdaj bo vodstvo SS Gledališča v Trstu, ki vključuje v repertoar taka dela, nehalo s te vrste spodsrljaji?

Pri tem seveda naša kritika noče zadeti igralcev nastopajočega gledališča. Svoje vloge so odlično podali. A ostane ugotovitev, ki smo jo slišali že v dvorani: »Ali ni škoda, da morajo tako odlični igralci zapravljati čas za tako plehke stvari? Tako se sprašujemo tudi mi.

—Jk

Širite »Katoliški glas«

Iva Stibilj iz Gorice daruje v sklad Katoliškega glasa, za Alojzijevešče, Zavod sv. Družine in Makedonijo po 8.000 lir.

Za Marijin dom v ul. Risorta 3, Trst: Bernarda Terčon v spomin umrle sestre 5.000 lir.

Za svetoivanski Marijin dom v Trstu: M. B. ob obletnici očetove smrti 20.000; ofer ob božični polnočnici 85.715; ob krstu Petra Rudež 5.000; ob poroki Samec-Barazutti 5.000; v počastitev spomina ge. Buzečan pevci cerkvenega zbora pri Sv. Ivanu v Trstu 11.000 lir.

Za cerkveni zbor na Opčinah: družina Ostrouška namesto cvetja na grob Rudolfa Sosiča 5.000 lir.

Za Makedonijo: N. N., Gorica, 40.000; N. N., Trst, 10.000; N. N. 5.000 lir.

Za misijonarja I. Stanta na Madagaskarju: dve Barkovljanki 10.000 lir.

Za slovenske misijonarje: Karolina Kerpan 1.000; Antonija Turk 10.000; Antonija Ščuka 10.000; Terezija Coassin 2.000 lir.

Š P O R T

Odbojgarsko prvenstvo »D« lige

Olympia : Marghera - 0 : 3. V telovadnici v Porto Marghera so goriški odbojkarji doživeli svoj prvi poraz. Srečali so se sicer z dobrim nasprotnikom, vendar pa so tudi sami veliko zgrešili po nepotrebnem: tako je precej servisov končalo zunaj, napačno so sprejemali žoge in tudi tolkačem ni šlo. Očitno so fantje naleteli na »črne« dan. Kot bi to ne zadostovalo, si je dviglač Vilko Antonič takoj na začetku igre zvil nogo. Moral je iz igrišča in zdaj bo za mesec dni neuporaben.

Kljub nepričakovanemu zastoju pa ne gre obupati. To prvenstvo pač ne bo lahko; napeti bo treba vse sile za boljše uspehe.

Prihodnjo soboto, 26. januarja, bodo naši odbojkarji morali spet na pot. Tokrat v Legnago pri Veroni, kjer bodo nastopili proti domačemu »Volleyu«.

Poseben avtobus bo peljal na cilj odbojkarje in naše navijače. Vabljeni so vsi. Avtobus bo odpotoval ob 14^h s Travnika.

OBVESTILA

Sv. birma v slovenski duhovniji v Gorici bo v nedeljo 24. februarja med sv. mašo ob 12. uri v cerkvi sv. Ivana. Delil jo bo goriški nadškof msgr. Peter Cocolin.

Ravnateljstvo učiteljskega »S. Gregorčič« v Gorici sporoča, da bo v soboto 26. januarja roditeljski sestanek v risalnici v ul. Croce 3 ob 17. uri. Starši dijakov ali njihovi namestniki so vabljeni, da se sestanka udeležijo.

SKAD obvešča, da bo v soboto 26. in v nedeljo 27. t. m. prvič odprt sedež za tiste, ki bi radi prebirali revije in liste. Sedež bo odprt v soboto ob 16. ure dalje in v nedeljo od 10. do 12. ure.

V prostorih Slovenske prosvete v ulici Donizetti 3 v Trstu razstavlja od 26. januarja do 18. februarja Atilij Kralj svoje najnovejše akvarele in risbe. Razstava je odprta ob delavnikih od 10. do 12. ter od 16. do 19. ure, ob sobotah pa od 18. do 21. ure. Otvoritev bo v soboto 26. januarja ob 18. uri.

V Društvu slovenskih izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3, bo predaval v ponedeljek 28. januarja msgr. Leopold Jurca iz Kopra o narodnem preporodu istrskih Slovencev in Hrvatov v 19. stoletju. Začetek ob 20.15. Naslednji ponedeljek bo predavanje nadaljeval in povedal nekaj o sprejemu pri zavezniški razmejnitveni komisiji leta 1946.

Glasbena matica - Trst sporoča, da bo v petek 25. januarja ob 20. uri nastopil v Kulturnem domu v Trstu »Slovenski trio«. Sestavljajo ga Aci Bertonec - klavir, Dejan Bravničar - violino in Ciril Škerjanc - violončelo. Rezervacija in prodaja vstopnic v pisarni Glasbene matice (ul. R. Manna 29, tel. 418605) in eno uro pred pričetkom koncerta pri blagajni Kulturnega doma.

V okviru Ljudskega odra bo SSG iz Trsta nastopilo v enodejankami J. Stoka »Mutasti muzikant« in »Ne kliči vraga« v sledečih krajih: v soboto 26. t. m. ob 20. uri v Ljudskem domu v Trečah; v nedeljo 27. t. m. ob 20. uri v prosvetni dvorani na Opčinah; v četrtek 31. t. m. ob 20. uri v prosvetni dvorani v Gorici, ul. Verdi 13.

Pravljčna igra »Pepelka« bo v torek 29. januarja ob 15.30 v Kulturnem domu v Trstu.

DAROVI

Za tiskovni sklad Katoliškega glasa: Helena Palusa, Trst, 1.000; Pina Bubnič, Trst, 5.000; Olga Terčon in družina Terčon iz Mavhinj v spomin pok. Rafaela Tonklija, brata domačega župnika 5.000; msgr. Salvadori, Trst, 6.000; Ljudmila Kofolj 5.000; Amalija Ušaj z voščilom: »Naj živi Katoliški glas!« 10.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: ob prvi obletnici smrti nepozabnega brata Ferdinanda Batistič žalujoča sestra Gizela 2.000 lir.

Za Alojzijevešče: Hilarija Devetak 5.000; G. Cubej 10.000 lir.

Za SZ »Olympia« iz Gorice: N. N., Sovodnje, 10.000 lir.

Za sovojenjske in gabske skavte: v zahvalo gdč. Justa Komjanc za storjeno uslugo N. N. iz Gorice 10.000 lir.

Za števerjansko cerkev: družina Franc Terpin namesto cvetja na grob sestrini Frančiški Jakl 5.000; družina Ušaj namesto cvetja na grob Mihaela Ciglič 10.000; v isti namen neposredni obdelovalci zemlje v Števerjanu 5.000; namesto cvetja na grob Stefana Černica vnukinja Anka Černic 10.000 lir.

V nedeljo 27. januarja ob 16. uri bo v Katol. domu v Gorici

PRIREDITEV V KORIST NAŠEGA KATOLIŠKEGA TISKA

Poleg priložnostnega govora je na sporedu Molièrov

Zdravnik po sili

v izvedbi dram. skupine PD »Standrež« in v režiji A. Pregarca. Pred igro in v odmorih bo deloval na dobitkih izredno bogat SREČOLOV. Vabimo vse prijatelje katoliškega tiska, da se polnoštevilno udeležijo te prireditve in podprejo zadevo, ki mora biti draga vsem, ki ljubimo svoj narod in katol. Cerkve.

Na prireditvi za katoliški tisk bo v nedeljo 27. januarja nastopila v Katoliškem domu tudi dramska skupina PD »Standrež« z Molièrovo komedijo »Zdravnik po sili«. Od leve na desno so igralci: Marjan Breščak, Katja Brajnik, Karel Nanut, Jožica Brisko, Damjan Paulin in Magda Lupin

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15. Dejstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 27. jan. do 2. febr. 1974

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 Mladinski oder: »Alarm na vesoljski postaji«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Nepozabne melodije. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... 16.00 Sport in glasba. 17.00 »Kralj Ojdip«. Tragedija. 18.15 Nedeljski koncert. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika. 22.10 Sodobna glasba.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 14.30 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Glas in orkester. 19.15 Odvetnik za vsakogar. 20.35 Slovenski razgledi. 22.15 Pesmi brez besed.

Torek: 11.35 Pratika. 12.50 Medigra na pihala. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni koncert. 18.45 Pevec in orkester. 19.10 Jože Cesar - slikar in scenograf. 19.20 Za najmlajše. 20.35 M. Ravel: »Spanska ura«, opera. 21.35 Relax ob glasbi.

Sreda: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Koncert. 19.10 Higiena in zdravje. 19.20 Zbori in folklor. 20.35 Simfonični koncert. 21.10 Za vašo knjižno polico. 21.50 Glasba v noč.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Slovensko ljudsko glasbeno izročilo. 18.50 Medigra za klavir. 19.10 Tržaška družba. 19.25 Za najmlajše. 20.35 »Tri bežna srečanja«. Rad. igra.

Petek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Sodobni slovenski skladatelji. 19.10 Bruna Pertot: »Miniaturni koncert«. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Koncert.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15

Umetnost... 18.30 Koncertisti naše dežele. 18.50 Glasbeni utrinki. 19.10 Mladinski krožek v Dolini. 19.25 Revija zborovskega petja. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 »Ljudje ob cesti«. Dramatiziran roman.

NABIRKO ZA SLOVENSKI KATOLISKI TISK bomo letos opravili na Tržaškem in Goriškem v nedeljo 3. februarja. Pri vseh službah božjih se bo nabiralo v ta namen. Gg. dušni pastirji naj ovojnice za katoliški tisk razdelijo med svoje vernike pri službi božji že to nedeljo 27. januarja. Če ovojnic morebiti nimajo, jih lahko dobijo na upravi Katoliškega glasa. Prireditve za katoliški tisk pa bo v Gorici v Katoliškem domu že to nedeljo, ker je naslednjo nedeljo dvorana zasedena.

LJUBLJANSKA TV

Spored od 27. jan. do 2. febr. 1974

Nedelja: 9.30 Vojna in mir. 11.05 Otroška matineja. 12.30 Nedeljsko popoldne. 20.30 Očka, mamica, služkinja in jaz - francoski film.

Ponedeljek: 17.45 Kljukčeve dogodivščine. 18.25 Enciklopedija živali. 20.30 Tiha dolina - drama. 21.20 Kulturne diagonale. Torek: 17.00 Boks Clay: Frazier. 18.00 Snežna kraljica. 18.30 Koncert. 19.00 Kirurgija. 19.20 Nemi film. 21.20 Sam med volkovi.

Sreda: 17.40 Družina Smola. 18.25 Ovce, vino in malo morja - reportaža. 20.35 Evropsko prvenstvo v umetnem sananju.

Četrtek: 17.50 F. Finžgar: Razvalina življenja. 18.25 Nenavadni instrumenti. 19.15 Po sledih napredka. 20.40 Drsanje.

Petek: 17.45 Veseli tobogan: Medvode. 18.30 Tuja folklor. 20.40 Drsanje.

Sobota: 16.25 Košarka Olimpija: Zadar. 18.15 Daktari. 20.35 Drsanje. 21.45 Colditz.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 12% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Odšla je k svojemu Stvarniku po plačilo

MARIJA GASPERI

upokojenka

Na njeno izrecno željo se njena smrt objavlja šele po njenem pogrebu, ki se je izvršil dne 22. t. m. ob 14^h iz Gorice iz Doma Marijinih sester čudodelne svetinje na tržaško pokopališče v družinsko grobnico. Priporočamo jo v molitev.

Gorica, 24. januarja 1974

Marijine sestre čudodelne svetinje